

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 38

Vydána dne 28. července 1962

Cena 40 hal.

O B S A H:

71. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Afghánským královstvím
72. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o státním občanství vdaných žen
-

71

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 30. června 1962

**o Dohodě o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou
a Afghánským královstvím**

Dne 23. dubna 1961 byla v Kábulu podepsána Dohoda o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Afghánským královstvím.

Vláda Československé socialistické republiky Dohodu schválila dne 20. září 1961. Listiny o schvá-

lení uvedené Dohody byly vyměněny v Praze dne 15. února 1962.

Podle svého článku 10 Dohoda nabyla platnosti dne 15. února 1962.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

David v. r.

DOHODA

**o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou
a Afghánským královstvím**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Afghánského království, přejíce si rozvíjet spolupráci na poli kultury, školství, vědy a umění a přispět tak prohloubení a rozšíření přátelských vztahů mezi národy obou zemí, se rozhodly uzavřít tuto Dohodu a za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci:

Vláda Československé socialistické republiky
J. E. Dr. Františka Kahuda
ministra školství a kultury

vláda Afghánského království
J. E. Dr. Ali Ahmeda Popola
ministra školství,

kterí vyměnivše si své plné moci, jež shledali v naprostém pořádku a v náležitě formě, se dohodli takto:

Článek 1

Smluvní strany budou podporovat kulturní styky mezi oběma zeměmi a přispívat k vzájemnému poznávání kulturních hodnot národů obou zemí a pokroku dosaženého na poli kultury, školství, vědy a umění.

Článek 2

Smluvní strany budou podporovat uvádění hudebních a filmových děl, pořádání přednášek, uměleckých a vědeckých výstav a vydávání překladů významných děl vědecké a umělecké literatury druhé země.

Článek 3

Smluvní strany budou podporovat rozvoj spolupráce a výměny zkušeností mezi vědeckými, kulturními, školskými a zdravotnickými organizacemi a institucemi obou zemí. Za tím účelem budou usnadňovat vzájemné studijní cesty univerzitních profesorů, učitelů odborných škol a jiných školských, vědeckých a kulturních pracovníků. Stejným způsobem bude postupováno i pokud jde o umělce a o studenty.

Článek 4

Smluvní strany umožní poskytování stipendií a jiných výhod příslušníkům druhé smluvní strany,

studium na svých vysokých, uměleckých a odborných školách.

Článek 5

Smluvní strany uváží otázku vzájemného uznávání diplomů a vědeckých hodností a uznají-li to za vhodné, sjednají za tím účelem zvláštní dohodu.

Článek 6

Smluvní strany budou podporovat pořádání sportovních soutěží mezi příslušníky svých zemí a vzájemné vysílání sportovců.

Článek 7

Smluvní strany budou usnadňovat vzájemnou výměnu knih, vědeckých, kulturních a uměleckých děl a publikací, filmů a hudebních záznamů.

Článek 8

Smluvní strany budou podporovat výuku dějin a zeměpisu druhé země a šíření znalostí o druhé zemi na svých školách a osvětových zařízeních.

Článek 9

K provádění této Dohody budou sjednávány vždy do konce běžného roku roční plány kulturní spolupráce, v nichž budou stanoveny zásady a podmínky uskutečňování kulturních akcí.

Článek 10

1. Tato Dohoda podléhá schválení podle ústavních předpisů každé ze smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny not o tomto schválení.

2. Každá ze smluvních stran může Dohodu vypovědět písemně jeden rok předem.

Dáno v Kábulu, dne 23. dubna 1961 ve dvou vyhotoveních, z nichž každé v jazyce českém, perském a anglickém, přičemž všechna znění mají stejnou platnost. Ve sporných případech je anglický text rozhodující.

Za vládu Československé socialistické republiky:
Dr. František Kahuda v. r.

Za vládu Afghánského království:
Dr. Ali Ahmed Popola v. r.

72

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 7. července 1962

o Úmluvě o státním občanství vdaných žen

Dne 20. února 1957 byla v New Yorku sjednána Úmluva o státním občanství vdaných žen. Dne 3. září 1957 byla Úmluva v New Yorku podepsána za Československou socialistickou republiku.

Národní shromáždění vyslovilo s Úmluvou souhlas dne 23. února 1962 a prezident republiky ji ratifikoval dne 8. března 1962. Ratifikační listina

byla uložena v sekretariátě Organizace spojených národů dne 5. dubna 1962.

Podle svého článku 6 odst. 2 nabývá Úmluva platnosti pro Československou socialistickou republiku dne 4. července 1962.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

David v. r.

ÚMLUVA

o státním občanství vdaných žen

Smluvní státy

uznávající, že rozdílnost v zákonodárství a praxi v oblasti státního občanství vzniká z ustanovení týkajících se ztráty nebo nabytí státního občanství ženami v důsledku manželství, rozvedení manželství nebo změny manželovy státní příslušnosti během manželství,

uznávající, že v článku 15 Všeobecné deklarace lidských práv prohlásilo Valné shromáždění Organizace spojených národů, že „každý člověk má právo na státní občanství“ a že „nikdo nemůže být svévolně zbaven svého státního občanství ani práva na změnu státního občanství“,

snažící se spolupracovat s Organizací spojených národů v zájmu podpory všeobecného respektování a zachovávání lidských práv a základních svobod pro všechny bez rozdílu pohlaví,

dohodly se na těchto ustanoveních:

Článek 1

Každý smluvní stát souhlasí s tím, že ani uzavření ani rozvedení manželství mezi jeho příslušníkem a cizincem, ani změna státního občanství manžela během manželství nemohou mít samy o sobě vliv na státní občanství ženy.

Článek 2

Každý smluvní stát souhlasí s tím, že ani dobrovolné přijetí státního občanství jiného státu jedním z jeho příslušníků, ani zřeknutí se státního občanství jedním z jeho příslušníků nebrání manželce tohoto příslušníka v tom, aby si uchovála své státní občanství.

Článek 3

1. Každý smluvní stát souhlasí s tím, že cizinka provdaná za jeho státního příslušníka může, na vlastní žádost, získat státní občanství svého manžela na základě zvláštního přednostního naturalizačního

začního postupu. Udělení tohoto státního občanství může být omezeno v zájmu státní bezpečnosti nebo veřejného pořádku.

2. Každý smluvní stát souhlasí s tím, že tuto Úmluvu nelze vykládat tak, že se dotýká jakéhokoli zákona, nebo nařízení, nebo soudní praxe, která dává cizince provdané za některého z jeho příslušníků nárok získat na vlastní žádost státní občanství svého manžela.

Článek 4

1. Tato Úmluva je otevřena k podpisu a ratifikaci všech států — členů Organizace spojených národů, jakož i všech ostatních států, které jsou nebo se stanou členy některé z odborných organizací Spojených národů nebo účastníky Statutu Mezinárodního soudního dvora a všech ostatních států, kterým Valné shromáždění Organizace spojených národů zaslalo pozvání.

2. Tato Úmluva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 5

1. Všechny státy, uvedené v odstavci 1 článku 4 mohou přistoupit k této Úmluvě.

2. Přístup se uskutečňuje uložením listiny o přístupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 6

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost devadesátý den po uložení šesté ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

2. Pro každý stát, který bude Úmluvu ratifikovat nebo k ní přistoupí po uložení šesté ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, vstoupí Úmluva v platnost devadesátý den po uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu tímto státem.

Článek 7

1. Tato Úmluva bude platit pro všechna nesa-
mosprávná, poručenská, koloniální a jiná nemetro-
politní území, za jejichž mezinárodní styky je od-
povědný některý smluvní stát. Příslušný smluvní
stát, s výhradou ustanovení odstavce 2 tohoto
článku, označí při podpisu, ratifikaci nebo přístupu
nemetropolitní území, na něž se tato Úmluva bude
vztahovat v důsledku tohoto podpisu, ratifikace
nebo přístupu.

2. Jestliže některé nemetropolitní území ne-
tvorí v státoobčanských otázkách celek s metro-
politní oblastí, nebo je-li podle zákonů nebo
ústavní praxe smluvního státu nebo nemetropolit-
ního území třeba k tomu, aby Úmluva platila pro
toto území, předběžného souhlasu nemetropolit-
ního území, příslušný smluvní stát se vynasnaží,
aby získal ve lhůtě dvanácti měsíců ode dne, kdy
podepsal Úmluvu, souhlas nemetropolitního území,
a jakmile tento souhlas získá, uvědomí o tom ge-
nerálního tajemníka Organizace spojených národů.
Počínaje dnem obdržení tohoto oznámení generál-
ním tajemníkem, bude se Úmluva vztahovat na
území, uvedená v tomto oznámení.

3. Po uplynutí lhůty dvanácti měsíců, uvedené
v odstavci 2 tohoto článku, příslušné smluvní státy
budou informovat generálního tajemníka o vý-
sledcích konsultací s nemetropolitními územími, za
jejichž mezinárodní styky jsou odpovědné a které
nedaly souhlas k provádění této Úmluvy.

Článek 8

1. Při podpisu, ratifikaci nebo přístupu může
každý stát učinit výhradu k článkům této Úmluvy
s výjimkou článků 1 a 2.

2. Výhrady, učiněné podle odstavce 1 tohoto
článku, nebudou mít vliv na závaznost Úmluvy
mezi státem, který výhrady učinil a ostatními
smluvními státy, s výjimkou ustanovení, jež jsou
předmětem výhrady. Generální tajemník Organi-
zace spojených národů sdělí text těchto výhrad
všem státům, které jsou nebo které se mohou stát
stranami této Úmluvy. Každý stát, jenž je nebo se
stane stranou této Úmluvy, může oznámit generál-
nímu tajemníkovi, že se nepovažuje zavázán Úmlu-
vou vůči státu, který učinil výhrady. Toto oznámení
musí být učiněno ve lhůtě devadesáti dnů po sdě-
lení generálního tajemníka a pokud jde o státy, jež
jsou stranami této Úmluvy a ve lhůtě devadesáti
dnů po uložení ratifikační listiny nebo listiny o pří-
stupu pokud jde o státy, které se staly dodatečně
stranami této Úmluvy. V případě, že dojde k tako-
vému sdělení, Úmluva nebude platná mezi státem,
který předložil takové oznámení a státem, který
učinil výhrady.

3. Každý stát, který učinil výhrady podle od-
stavce 1 tohoto článku, může kdykoliv tyto výhrady
po jejich přijetí odvolat úplně nebo částečně ozna-
mením, zaslaným za tím účelem generálnímu ta-
jemníkovi Organizace spojených národů. Toto
oznámení nabude platnosti dnem jeho přijetí.

Článek 9

1. Každý smluvní stát může vypovědět tuto
Úmluvu písemným oznámením, zaslaným generální-
mu tajemníkovi Organizace spojených národů. Vý-
pověď nabude účinnosti rok po obdržení oznámení
generálním tajemníkem.

2. Tato Úmluva pozbuje platnosti dnem, kdy
nabude účinnosti oznámení, kterým se počet stran
sníží na méně než šest.

Článek 10

Všechny spory mezi dvěma nebo více smluv-
ními státy, týkající se výkladu nebo provádění
této Úmluvy, které nebyly vyřešeny cestou jednání,
budou předloženy k Mezinárodnímu soudnímu
dvoru na žádost jedné ze stran ve sporu, nedo-
hodnou-li se strany na jiném řešení.

Článek 11

Generální tajemník Organizace spojených ná-
rodů uvědomí všechny členské státy Organizace
spojených národů a nečlenské státy uvedené v od-
stavci 1 článku 4 této Úmluvy o:

- a) podpisech a ratifikačních listinách uložených
podle článku 4;
- b) listinách o přístupu, uložených podle článku 5;
- c) datu, k němuž vstoupí tato Úmluva v platnost
podle článku 6;
- d) sděleních a oznámeních obdržných podle
článku 8;
- e) oznámeních o výpovědi obdržných podle od-
stavce 1 článku 9;
- f) zrušení Úmluvy podle odstavce 2 článku 9.

Článek 12

1. Tato Úmluva, jejíž anglický, čínský, fran-
couzský, ruský a španělský text jsou stejně platné,
bude uložena v archivu Organizace Spojených
národů.

2. Generální tajemník Organizace spojených
národů zašle ověřenou kopii Úmluvy všem člen-
ským státům Organizace spojených národů a ne-
členským státům uvedeným v odstavci 1 článku 4.

Na důkaz čehož podepsaní, řádně zmocnění
svými příslušnými vládami, podepsali tuto Úmluvu,
která byla otevřena k podpisu v New Yorku dne
20. února tisíc devět set padesát sedm.